

INTENCJE MSZALNE w dniach 17 - 23 VIII 2026

Pon. 17 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 17)
	18.00	1) – w int. Fabiana, o powrót do zdrowia, 2) + babcia Róża, o radość nieba
Wt. 18 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 18)
	18.00	+ Mirosława (2. r.)
Śr. 19 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 19)
	18.00	+ Brunon i Marcin
Czw. 20 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 20)
	18.00	+ Hanna Szmajdzińska (miesiąc po pogrzebie)
Pt. 21 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 21)
	18.00	+ Józef Kitowski (miesiąc po śmierci i pogrzebie)
Sob. 22 VIII	7.00	+ Kamila Rakowska (greg. 22)
	18.00	+ Donata (4. r.)
Ndz. 23 VIII	7.00	+ Mirosława
	8.15	+ Janina Darsznik, Stefania i Alfons Mielewczyk, + ks. Marian Darsznik
	9.30	- w int. Rycerzy Kolumba oraz ich rodzin
	11.00	- w int. Szymona (z okazji 8. urodzin)
	12.30	- w int. Weroniki i Piotra (10. r. Sakr. Małżeństwa), dziękczynno - błagalna
	18.00	+ Kamila Rakowska (greg. 23)
	20.00	- w int. Żanety i Pawła (25. r. Sakr. Małżeństwa), dziękczynno - błagalna

**PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO**

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25

Msze św. w niedziele: 7.00, 8.15, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00, 20.00**Msze św. w dni powszednie:** 7.00, 18.00**Biuro parafialne:** poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00**Więcej informacji na:** www.parafiamigowo.pl**Tel. dyżurny:** 794 106 766**E-mail:** gdanskmigowo@gmail.com

BIULETYN PARAFIALNY

*** **PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE** ******** **XX Niedziela Zwykła, 16 VIII 2026, Nr 59** *******EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (Mt 15, 21 – 28)**

Jezus podążył w okolice Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych stron, wołała: "Ulituć się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko nękana przez złego ducha". Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: "Odpraw ją, bo krzyczy za nami". Lecz On odpowiedział: "Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela". A ona przysłała, padła Mu do nóg i prosiła: "Panie, dopomóż mi". On jednak odparł: "Niedobrze jest zabierać chleb dzieciom, a rzucać szczeniętom". A ona odrzekła: "Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą okruszki, które spadają ze stołu ich panów". Wtedy Jezus jej odpowiedział: "O niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak pragniesz!" Od tej chwili jej córka była zdrowa.

KOMENTARZ

Jezus przemierza ziemię pogan, Tyr i Sydon, dzisiejsze tereny Libanu. Zabiera nas w podróż niezwykłą między jednym a drugim rozmnożeniem chleba. Docieramy do ziemi pogan. Pojawia się Kananejka, która prosi za swoją córką, która potrzebuje uwolnienia, uzdrowienia, egzorcyzmu. Która potrzebuje Jezusa Mesjasza.

Ta niezwykła kobieta daje nam przykład modlitwy wytrwałej. Modlitwy, która dobija się o miłosierdzie. Która jest modlitwą skuteczną. Która nie przeraża się trudnościami.

Używa wobec Jezusa tytułu mesjańskiego: „Panie, Synu Dawida, ulituj się nad nami”. Ulituj się nade mną, nad moją córką. Ona pada do stóp Jezusa. Ona oddaje Mu pokłon. Ona uznaje w Jezusie Mesjasza. Uznaje Zbawiciela.

Ta kobieta spoza Izraela jest dla nas przykładem wytrwałości, co jest nam dzisiaj bardzo potrzebne. Ona jest także potrzebna, żeby być otwartym na drugiego, który może do nas przybyć z różnej szerokości geograficznej, żeby razem, wspólnie szukać Jezusa.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W liturgii będziemy wspominać:
 - w poniedziałek św. Jacka,
 - w czwartek św. Bernarda,
 - w piątek św. Piusa X,
 - w sobotę Najświętszą Pannę Królową.
2. Zapraszamy na **adorację Najświętszego Sakramentu**:
 - w niedzielę pomiędzy Mszami wieczornymi,
 - w pozostałe dni od zakończenia Mszy św. wieczornej do godz. 21.00.
3. W przyszłą niedzielę będzie się z nami modlić **młodzież z Drogi Neokatechumenalnej**. Młodzi będą grać i śpiewać pieśni podczas Mszy świętych, po Mszy św. będą rozprowadzać ciastka przed kościołem (na wynos) i w kawiarence (na miejscu). Będzie można też podać intencje do modlitwy, które młodzi wezmą na swoje spotkanie z Ojcem Świętym. Ofiary złożone przy tej okazji będą przeznaczone na pokrycie kosztów podróży lotniczej na **Światowe Dni Młodzieży**, które odbędą się w Korei w 2027 roku.
4. Spotkanie organizacyjne dla uczestników **pielgrzymki do Grecji** odbędzie się w przyszłą niedzielę, 23 sierpnia o godz. 19.00 w kawiarence parafialnej.
5. Wszystkim Parafianom oraz Gościom wypoczywającym na terenie naszej Parafii życzymy błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia.

PATRON TYGODNIA – ŚW. BERNARD (20 VIII)

Bernard urodził się w rycerskim rodzie burgundzkim, na zamku Fontaines pod Dijon (Francja) w 1090 r. Jego ojciec, Tescelin, należał do miejscowej arystokracji jako wasal księcia Burgundii. Jego matka (Aletta) była córką hrabiego Bernarda z Montbard. Jako chłopiec Bernard uczęszczał do szkoły prowadzonej przez kanoników diecezjalnych w St. Vorles, gdzie ojciec Bernarda miał swoją posiadłość. Ojciec marzył dla syna o karierze na dworze księcia Burgundii. W Boże Narodzenie Bernardowi miało się pojawić Dziecię Boże i zachęcać chłopca, aby poświęcił się służbie Bożej. Kiedy Bernard miał 17 lat (1107), umarła mu matka. Zwrócił się wówczas do Maryi, by mu zastąpiła matkę ziemską. Będzie to jeden z rysów charakterystycznych jego ducha: tkliwe nabożeństwo do Bożej Matki. Mając 22 lata wstąpił do surowego opactwa cystersów w Citeaux, pociągając za sobą trzydziestu towarzyszy młodości. Niedługo potem również jego ojciec wstąpił do tego opactwa. Żywoty Bernarda głoszą, że wśród niewiast

powstała panika, iż nie będą miały mężów, bo wszystko, co było najszlachetniejsze, Bernard zabrał do zakonu. Nadmierne pokuty, jakie Bernard zaczął sobie zadawać, tak dalece zrujnowały jego organizm, że był już bliski śmierci. Kiedy tylko poczuł się nieco lepiej, wraz z 12 towarzyszami został wysłany przez św. Stefana, opata, do założenia nowego opactwa w pobliżu Aube, w diecezji Langres, któremu Bernard od pięknej kotliny nadał nazwę Jasna Dolina (*Clara Vallis - Clairvaux*). Jako pierwszy opat tegoż klasztoru otrzymał święcenia kapłańskie. Miał wówczas 25 lat. W tym opactwie pozostał przez 38 lat jako opat. Stąd też rozpowszechniał dzieło św. Roberta (+ 1110) i św. Stefana (+ 1134) przez założenie 68 nowych opactw, toteż słusznie nadano mu tytuł współzałożyciela zakonu cystersów. Bernard nadał mu bowiem niebywały dotąd rozwój w całej Europie. Co więcej, oprócz nowych kandydatów w szeregi jego synów duchowych zaczęli się zaciągać także zwolennicy reformy z wielu opactw benedyktyńskich.

Bernard był nie tylko gorliwym opatem swojej rodziny zakonnej. Zasłynął także jako myśliciel, teolog i kontemplatyk. Umiął łączyć życie czynne z mistyką. Mając do dyspozycji na rozmowę z Bogiem tak mało czasu w ciągu dnia, poświęcał na nią długie godziny nocy. Założył około trzystu fundacji zakonnych, w tym także cysterską fundację w Jędrzejowie. Wywarł wpływ na życie Kościoła swej epoki. Był jedną z największych postaci XII wieku. Nazwano go "wyrocznią Europy". Był obrońcą papieża Innocentego II. Położył kres schizmie Anakleta w Rzymie. Z polecenia Eugeniusza III ogłosił II krucjatę krzyżową. Napisał regułę templariuszy, zakonu powołanego w 1118 r. do ochrony pielgrzymów od napadów i stania na straży Grobu Chrystusa. Wyjednał także u papieża jej zatwierdzenie. Bernard bardzo żywo bronił czystości wiary. Wystąpił przeciwko tezom Abelarda, znanego dialektyka, bardzo awanturniczego i zbyt intelektualizującego prawdy wiary. Skłonił go do pojednania z Kościołem. Bernard zasłynął także swymi pismami. Jest ich wiele: od drobnych rozpraw teologicznych, poprzez utwory ascetyczne, kończąc na listach i kazaniach. Z traktatów najważniejsze to: *O łasce i wolnej woli*, *O stopniach pokory i pychy*, *Księga o miłowaniu Boga*, *Pięć ksiąg do papieża Eugeniusza III*. Z jego kazań najpiękniejsze to komentarze do Pieśni nad pieśniami (1136) i *O Najświętszej Maryi Pannie*. Wśród listów zachował się także list do biskupa krakowskiego.

Bernard wyróżniał się także nabożeństwem do Męki Pańskiej. Na widok krzyża zalewał się obfitymi łzami. Bracia zakonni widzieli nieraz, jak czule rozmawiał z Chrystusem ukrzyżowanym. Dla wyrażenia swojej miłości do NMP nie tylko pięknie o Niej pisał, ale często Ją pozdrowiał w Jej świętych wizerunkach. Powtarzał wówczas radośnie *Ave, Maria!* Legenda głosi, że raz z figury miała mu odpowiedzieć Matka Boża na to pozdrowienie słowami: *Salve, Bernardzie!* Ikonografia często przedstawia go w tej właśnie sytuacji. Nadzwyczajny dar wymowy zjednał mu tytuł "doktora miodopłynnego". Zmarł w Clairvaux 20 sierpnia 1153 r. Do chwały świętych wyniósł go papież Aleksander III w 1174 roku. Doktorem Kościoła ogłosił Bernarda papież Pius VIII w 1830 roku.